

Ce înseamnă să fii mântuit?

Ce înseamnă să fii „mântuit”?

Îți spun oamenii că trebuie să fii mântuit? Dar tu simți aceasta așa, ca și când ți s-ar spune numai jumătate din adevăr?

Ești și tu ca mine? Pe mine mă obosește dacă stau în mijlocul a ceva ca o poveste, ca un show sau ceva asemănător și mă întreb despre ce este vorba, de fapt. Mă gândesc că toți oamenii simt în felul acesta când aud pentru prima oară despre Isus. În trecutul meu am auzit declarații ca:

Veste bună! Vestе bună! Așa vei fi mântuit: crede în Isus!

Eu mă gândeam: „Mântuit din de ce? Care Isus?” Evident că lipsea ceva în modul de a proceda, pe care îl foloseau cu mine acești creștini bine intenționați și prin urmare este important să învățăm să fim martori mai buni.

Creăție desăvârșită ... apoi vestea rea.

În primul rând este greu de înțeles vestea bună a mântuirii, dacă nu înțelegi vestea rea. Să ne întoarcem, deci, la început. La început, Dumnezeu a creat totul:

Geneza 1.1

La început Dumnezeu a creat cerurile și pământul.¹

După ce Dumnezeu a creat totul, a spus că a fost „foarte bine”. Aceasta înseamnă că totul a fost desăvârșit. Toată creația a fost desăvârșită. De fapt, Dumnezeu spune că toate lucrările Sale sunt desăvârșite; și aceasta am aștepta de la un Dumnezeu desăvârșit. Omul trăia pe pământul creat desăvârșit (adică într-un Paradis), într-o relație desăvârșită cu Dumnezeu.

Geneza 1.31

Dumnezeu a văzut tot ce făcuse; și iată că erau foarte bune. Și a fost o seară și a fost o dimineață. Ziua a șasea.

Deuteronom 32.4

El este Stânca, lucrarea Lui este perfectă, căci toate căile Lui sunt drepte. El este un Dumnezeu al credincioșiei și fără nedreptate, El este drept și integru!

Deoarece creația inițială era perfectă, moartea nu a existat înainte (*Geneza 1.29-30*).² Dumnezeu a dat bărbatului și femeii libertatea pentru hotărâre contrară.³ Primii doi oameni, pe care i-a creat Dumnezeu, au fost Adam și Eva, cărora le-a fost permis să mănânce după dorință din orice pom al grădinii, în afară de pomul cunoștinței binelui și al răului. Ei ar fi trebuit să trăiască veșnic cu Dumnezeu. Încă o dată: nu exista moarte. Dar Eva a fost ispitită de un șarpe (care a fost influențat de satan, care se răzvrătise în Împărăția cerească împotriva lui Dumnezeu) și apoi s-au răzvrătit și cei doi, Adam și Eva, împotriva lui Dumnezeu, prin aceea că au mâncat din pomul cunoștinței binelui și al răului; astfel au păcătuit (păcatul este răzvrătire împotriva lui Dumnezeu⁴).

¹ Vezi și Ioan 1.1–3.

² Ken Ham, “Two Histories of Death,” *Creation* 24(1):18–20, Decembrie, 2001

³ Se discută de secole dacă acesta încă mai este cazul, dar în acest articol scurt nu se pune în discuție.

⁴ Bodie Hodge, “Who Sinned First?” Martie 14, 2008

Ce înseamnă să fii mântuit?

Geneza 2.16-17

Domnul Dumnezeu a poruncit omului, spunând: „Poți să mănânci după plăcere din orice pom din grădină, dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit.”

Geneza 3.1-6

Șarpele era mai șiret decât toate fiarele câmpului, pe care le făcuse Domnul Dumnezeu. El a zis femeii: „Oare a zis Dumnezeu cu adevărat: „Să nu măncați din toți pomii din grădină?”” Și femeia a spus șarpelui: „Putem să mâncăm din rodul tuturor pomilor din grădină. Dar despre rodul pomului din mijlocul grădinii, Dumnezeu a zis: „Să nu măncați din el și nici să nu vă atingeți de el, ca să nu muriți.” Atunci șarpele a zis femeii: „Hotărât că nu veți muri; dar Dumnezeu știe că, în ziua în care veți mânca din el, vi se vor deschide ochii și veți fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul.” Femeia a văzut că pomul era bun de mâncat și plăcut de privit și că pomul era de dorit ca să facă pe cineva înțelept. A luat deci din rodul lui și a mâncat; a dat și soțului ei, care era lângă ea, și a mâncat și el.

Rezultatul păcatului lui Adam (răzvrătirea împotriva unui Creator sfânt) a fost judecata lui Dumnezeu prin multe blesteme. Dumnezeu a blestemat pământul peste care domnea omenirea (*Geneza 1.28*), ca el să dea spini și pălămidă. El i-a condamnat, pe bărbat și pe femeie, să moară, prin aceasta a împlinit ceea ce fusese spus în *Geneza 2.17*. El a blestemat și animalele și în mod deosebit pe șarpe.

Din acest act de răzvrătire moștenim noi (adică oamenii, urmașii lui Adam) „păcatul moștenit”. Aceasta înseamnă, exprimat profan, că suntem osândiți să murim și să păcătuim, pentru că noi eram în Adam când el a păcătuit.⁵ Aceste blesteme înseamnă în esență că Dumnezeu îndepărtează ceva de la puterea Lui susținătoare, astfel încât creația nu mai este menținută într-o stare perfectă, ci în robia păcatului și a morții (*Romani 8.21*) – de aceea îndurăm acum lucruri ca: boală, cancer, suferință și în cele din urmă moartea.

Geneza 3.14-19

„Domnul Dumnezeu a zis șarpelui: „Fiindcă ai făcut lucrul acesta, blestemat ești între toate vitele și între fiarele de pe câmp în toate zilele vieții tale să te târăști pe pânțele și să mănânci țărână. Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul și tu îi vei zdrobi călcâiul.” Femeii i-a zis: „Voi mări foarte mult suferința și însărcinare ta; cu durere vei naște copii și dorința ta se va ține după soțul tău și el va domina peste tine.” Și lui Adam i-a zis: „Fiindcă ai ascultat de glasul soției tale și ai mâncat din pomul despre care îți poruncisem zicând: „Să nu mănânci din El”, blestemat este acum pământul din cauza ta. Cu multă trudă să-ți scoți hrana din el în toate zilele vieții tale; spini și pălămidă să-ți dea și să mănânci plantele de pe câmp. În sudoarea feței tale să-ți mănânci pâinea, până te vei întoarce în pământ, căci din el ai fost luat; căci țărână ești și în țărână te vei întoarce!”

Romani 5.12

„De aceea, după cum printr-un singur om păcatul a intrat în lume, și prin păcat moartea, și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, pentru că toți au păcătuit.”

În ciuda păcatului nostru, Dumnezeu ne iubește atât de mult, încât a plănuțit deja o cale pentru noi, ca să ne întoarcem la El pentru o relație desăvârșită cu El. Pentru a oferi iertare și salvare, Dumnezeu a dat prima prorocie, din multe, în ceea ce privește calea înapoi la o relație restabilă

⁵ Vezi și *Romani 5.12–14* și *1 Corinteni 15.22*.

Ce înseamnă să fii mântuit?

cu El. *Geneza 3.15* spune că sămânța va fi cea a unei femei.⁶ Acest lucru sugerează că evenimentul din viitor – nașterea lui Isus din fecioară – este „sămânța unei femei” și nu a unui bărbat.

Moartea și jertfa arată spre un salvator

În Noul Testament, Pavel adevărește ceea ce este scris în *Geneza 2.17* atunci când spune că plata păcatului este moartea. Un păcat este suficient ca să cauzeze moartea.

Romani 6.23a

„Căci plata păcatului este moartea”; pentru că plata păcatului este moartea, Dumnezeu arată în *Geneza 3* că trebuie luată o viață pentru a acoperi păcatul lui Adam și al Evei. Prin urmare, pentru a face o ispășire temporară (a acoperi păcatele pentru o vreme), Dumnezeu a omorât aceste animale pentru Adam și Eva și i-a îmbrăcat cu pieile.

Geneza 3.21

Domnul Dumnezeu a făcut lui Adam și soției lui haine de piele și i-a îmbrăcat cu ele.

Pedeapsa care este cerută de un Dumnezeu nemărginit de sfânt, care nu poate să vadă păcatul, este o pedeapsă nemărginită. Animalele nu sunt nemărginite, prin urmare ele nu pot înlătura definitiv păcatul, ci pot numai să-l acopere. Omenirea a avut nevoie de o jertfă desăvârșită, nemărginit de sfânt. Isus Hristos, care este Fiul nemărginit și sfânt al lui Dumnezeu, a intrat în istorie pentru a lua această pedeapsă asupra Lui Însuși. Noi avem nevoie, în definitiv, de o jertfă desăvârșită, iar viața desăvârșită de ascultătoare a lui Hristos a fost planul lui Dumnezeu pentru ispășirea definitivă.

Dar după ce Adam și Eva au păcătuit, oamenii au început să aducă jertfe de animale pentru a-și acoperi păcatele – viața unui animal pentru păcat. Urmează câteva exemple.

Abel

Geneza 4.4

Abel a adus și el (o jertfă) din oile întâi-născute ale turmei lui și din grăsimea lor. Și Domnul a privit cu plăcere spre Abel și spre jertfa lui;

Noe

Geneza 8.20

Noe a zidit un altar Domnului; a luat din toate animalele curate și din toate păsările cerului și a adus arderi-de-tot pe altar.

Avraam

Geneza 22.13

Și Avraam a ridicat ochii și a văzut înapoia lui un berbec, încurcat cu coarnele într-un tufiș; și Avraam s-a dus de a luat berbecul și l-a adus ca ardere-de-tot în locul fiului său.

Israelii

Levitic 1.3

Dacă darul lui va fi o ardere-de-tot din cireadă, să fie adus de sex masculin fără cusur; să-l prezinte la ușa cortului întâlnirii, ca să fie plăcut înaintea Domnului.

Legea lui Moise (adică Geneza - Deuteronom) dezvăluie păcatul ca răzvrătire împotriva lui Dumnezeu. Legile morale sunt sintetizate în cele zece porunci (*Exod 20; Deuteronom 5*). Chiar și având Legea oamenii au continuat să se răzvrătească și să-și întoarcă fața de la Dumnezeu

⁶ Vezi și *Isaia 7.14*.

Ce înseamnă să fii mântuit?

(Romani 3.20). Dar Dumnezeu a trimis ultima jertfă definitivă – pe departe mult mai mare decât orice jertfă de animal – care va ajunge pentru a acoperi păcatul față de un Dumnezeu desăvârșit (Evrei 10.1–14).

Isus Hristos, Salvatorul, intră în istorie

Ioan 3.16

Pentru că atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât L-a dat pe singurul Său Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață eternă.

Dumnezeu L-a trimis pe Fiul Său (adică Persoana a doua a Dumnezeului trinitar⁷), Isus, pentru a Se smeri pe Sine Însuși și să intervină pentru o lume aflată sub blestemul păcatului, ca să ducă pe pământ o viață de slujitor, exact așa ca unul dintre noi (Filipeni 2.8). El a intrat în lume exact așa cum fusese prorocit – prin fecioara Maria.

Isus a fost fără păcat (1 Ioan 3.5) și a făcut totul perfect, conform Legii. Apoi a permis omenirii să-L jertfească pe cruce. Isus a fost jertfa definitivă, căci El a ascultat deplin de Dumnezeu și a fost fără cusur – numai El a putut compensa nemărginita pedeapsă pe care o merităm noi. Felul jertfei Sale (răstignirea) a fost schițat chiar cu mulți ani înainte în Psalmul 22. El era jertfa desăvârșită, (întrecând cu mult orice animal desăvârșit, fără cusur), căci El era Omul desăvârșit și de asemenea și Dumnezeul desăvârșit. (Coloseni 2.9).

Matei 5.17

Să nu gândiți că am venit să desființez legea sau profeții: n-am venit să desființez, ci să împlinesc.

Când Dumnezeu a intrat în creația Lui, a oferit ceea ce numim „har”. Har înseamnă că noi ar trebui să fim pedeșiți pe drept pentru nelegiuirile noastre și apoi, Acela care ne-a osândit la această pedeapsă, a luat pedeapsa asupra Lui Însuși, din dragoste pentru noi. Noi meritam pe drept moartea prin judecata lui Dumnezeu. Dar Dumnezeu a luat asupra Lui Însuși această pedeapsă, prin aceea că El a murit în locul nostru ca Isus Hristos. El a practicat acest har din cauza dragostei Lui pentru noi. Isus n-a venit în lume pentru a o condamna la moarte – lumea era deja condamnată prin păcat. El a venit pentru a ne salva de acest păcat. Aceasta arată că Dumnezeu este într-adevăr un Dumnezeu al dragostei.

Ioan 3.17

Căci Dumnezeu n-a trimis pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin El.

Efeseni 2.1-7

Și voi erați morți în greșelile și în păcatele voastre, în care trăiați odinioară, după mersul lumii acesteia, după domnul puterii văzduhului, a duhului care lucrează acum în fiii neascultării. Între ei eram și noi toți odinioară, când trăiam în poftele firii noastre păcătoase, făcând lucrurile voite și gândite de firea păcătoasă și eram din fire copii ai mâniei, ca și ceilalți. Dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare, pentru dragostea Lui cea mare cu care ne-a iubit, măcar că eram morți în greșelile noastre, ne-a adus la viață împreună cu Hristos; prin har sunteți mântuiți. El ne-a înviat împreună și ne-a pus să stăm împreună în locurile cerești, în Hristos Isus, ca să arate în veacurile viitoare nemărginitele bogății ale harului Său, în bunătatea Lui față de noi, în Hristos Isus.

⁷ Mark Bird, “The Trinity,” July 30, 2008; Bodie Hodge, “God Is Triune,” Februarie 20, 2008.

Cu toate acestea, o a doua moarte este pedeapsa pe care Dumnezeu le-o va da acelor care nu se întorc la El. A doua moarte se numește iad și este despărțire de Dumnezeu – complet despărțit de tot ce este bun.⁸ Chiar satan însuși nu are acolo nici o putere. Isus a venit pentru a fi jertfa definitivă, ca să ne dea posibilitatea să fim salvați de această pedeapsă din cauza păcatului împotriva unui Dumnezeu sfânt.

După ce Isus a înviat și a biruit moartea, oamenii n-au mai avut nevoie să aducă o jertfă de animal pentru a-și acoperi păcatele. Căci cei care au încredere în Hristos, vor primi darul Duhului Sfânt. Biblia avertizează că singurul păcat care nu se iartă este hula împotriva Duhului Sfânt. Toate celelalte păcate pot fi iertate până în clipa morții.

Matei 12.32

Oricui va vorbi împotriva Fiului Omului, îi va fi iertat; dar oricui va vorbi împotriva Duhului Sfânt, nu îi va fi iertat, nici în veacul acesta, nici în cel viitor.

Hula împotriva Duhului Sfânt înseamnă să-L respingi pe Duhul Sfânt până la moarte. Singura cale de a respinge Duhul Sfânt este de a nu-L accepta pe Isus ca Salvator al tău în timpul vieții tale.⁹ Aceasta corespunde afirmației lui Isus, că El este singura cale înapoi la Dumnezeu Tatăl.

Ioan 14.6

Eu sunt calea, adevărul și viața; nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.

Darul fără plată al mântuirii: crede în Hristos!

Isus, care este jertfa desăvârșită, oferă darul fără plată al mântuirii. Dumnezeu te iubește atât de mult, încât Și-a jertfit propriul Fiu fără pată, ca să sufere mânia împotriva păcatului și să moară pe cruce. El îți poruncește să te pocăiești (să-ți schimbi concepția și să te întorci de pe căile păcătoase) și să ai încredere în El.

2 Corinteni 7.10

Căci întristarea după voia lui Dumnezeu lucrează o pocăință spre mântuire și pentru care nu este regret; pe când întristarea lumii lucrează moarte.¹⁰

Biblia este limpede în unele locuri despre cum se obține mântuirea. Aceasta nu înseamnă că ești desăvârșit după ce ai fost mântuit, dar înseamnă că ai fost absolut iertat și ești salvat prin harul lui Dumnezeu de pedeapsa păcatului.

Efeseni 2.8-9

Căci prin har sunteți mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi, ci este darul lui Dumnezeu: nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni.

Romani 10.9-10

Dacă mărturisești deci cu gura ta pe Isus ca Domn și crezi în inima ta că Dumnezeu l-a înviat dintre cei morți, vei fi mântuit. Căci cu inima ta crezi și ești îndreptățit și prin mărturisirea cu gura ajungi la mântuire.

⁸ Vezi Matei 10.28; 23.33; 25.41–46.

⁹ Pentru mai multă lămurire vezi: www.mesagerul-crestin.net/ecclesia/PDF/Hula_impotriva_Duhului_Sfant.pdf (n. tr.)

¹⁰ Vezi și: Marcu 1.15; Luca 13.3–5; Faptele Apostolilor 17.30

Ce înseamnă să fii mântuit?

Marcu 16.16

Cine va crede și va fi botezat, va fi mântuit; dar cine nu va crede, va fi condamnat.

Faptele Apostolilor 16.30-31

I-a condus afară și le-a zis: „Domnilor, ce trebuie să fac ca să fiu mântuit? Și ei i-au spus: „Crede în Domnul Isus și vei fi mântuit tu și casa ta!”

Aceste versete arată clar importanța credinței în Isus Hristos. Este un dar simplu și fără plată. Nu contează câți pași te-ai îndepărtat deja de Dumnezeu; este numai un pas înapoi. În caz că nu ești creștin, observă mai profund revendicările lui Isus și te rog, fă-ți timp câteva minute să te rogi lui Dumnezeu în Numele lui Isus, ca El să-ți ierte păcatele și să-L păstreze pe Isus Hristos ca DOMN al vieții tale. Apoi ia-ți, te rog, puțin timp să stai împreună cu un pastor care crede în Biblie, într-o biserică locală, ca să te ajute, să te călăuzească, dacă îți începi noua viață cu Hristos. Citește-ți Biblia în fiecare zi și străduiește-te să înțelegi și să fii ascultător de ceea ce citești.